

Op zaterdag 24 september kwam het droevige bericht dat Karin Utermark is overleden.

Karin was de vrouw van onze voorzitter Marco en moeder van Romy (speelster Vrouwen 1) en Thom (speler JO17-1). Karin is op 1 oktober 1972 geboren in 's-Heerenhoek en trouwde op 29 september 1995 met Marco. Ze gingen eerst in de Patrijshof wonen en verhuisden later naar de Heinkenszandseweg. In 2002 werd Romy geboren en in 2007 kwam Thom.

Karin heeft tot Romy geboren werd bij Martens in 's-Heerenhoek gewerkt. Ze regelde daar administratief eigenlijk alles. Daarna heeft ze heel veel vrijwilligerswerk gedaan op school, op de voetbal en later bij Stichting Leergeld.

Voetbal stond (en staat) centraal in het gezin Utermark. Eerst omdat Marco zelf nog speelde, maar zeker nadat hij betrokken raakt bij de fusie van Luctor '88 en SV Heinkenszand in 2016. Karin was een stille kracht die ervoor zorgde dat het hele gezin van hun gezamenlijke passie (Luctor-Heinkenszand en Feyenoord) kon genieten.

Karin was naast vrijwilligster, een fanatiek supporter, die de wedstrijden bijna meevoetballend volgde. Op zaterdagmorgen was ze, vaak in gezelschap van de opa's en oma's, op het veld en ook 's middags was ze er graag bij, als het eerste elftal thuis speelde. De gezelligheid in de kantine was ook zeer aan haar besteed. In alle rust kon ze op de achtergrond genieten van een volle kantine die mensen verenigt.

“Meer dan voetbal” stond bij haar hoog in het vaandel. Ze organiseerde seizoenafsluitingen in haar tuin en genoot het meest als het huis vol zat met vrienden en vriendinnen van Romy en Thom. Dat voetbal vaak onderwerp van gesprek was, vond ze fijn, omdat ze dan ook haar visie op opstellingen, trainers, scheidsrechters etc. kon delen. Karin was gezellig, verzorgend en altijd begripvol, maar vooral optimistisch en daadkrachtig. Geef maar aan mij, dan regel ik het wel”, was vaak haar reactie, als er weer eens iets moest gebeuren. Ze was soms ook heerlijk recht-voor-z'n raap. Je wist wat je aan Karin had; een fijn mens.

Vorig jaar augustus werd bekend dat ze ziek was. Ook nu weer was ze – samen met Marco – optimistisch. De laatste tijd ging haar gezondheid hard achteruit. Nog steeds was ze optimistisch en ging ze voor herstel, al kon je merken dat ze het erg zwaar had. Enkele weken geleden bleek dat de behandelingen die ze de laatste tijd had gevolgd, hun werk niet of onvoldoende hadden gedaan.

Een lieve vrouw, echtgenote, moeder en voetballiefhebber is niet meer.

We zullen haar gastvrijheid, enthousiasme en vrolijkheid enorm gaan missen.

